

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem ekališču po 8 vin.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnine pa na upravnštvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Naše železnice.

Posvetovanje, ki se je vršilo, ni davno temu, v Ljubljani med zastopniki kranjske dežele in videmske pokrajine v Italiji, kako naj bi se zvezala Ljubljana s Čedadom in Vidmom po železnici, ki že teče na Vrhniko, ter po drugi, ki naj bi se zgradila do Idrije in Sv. Lucije, potem skoz ročinjske hribe v Čedad in Videm, zbudilo je tudi naše mestne očete goriške, na čelu jim presvitlega župana Venutija, da so začeli razmišljati, kaj jim je železi in kaj pričakovati z ozirom na razne železniške proge v deželi, ki so se omenjale v zadnjih časih.

Župan dr. Venuti, po poklicu posestnik in odvetnik, ki se ni na drobno in temeljito bavil z železniškim vprašanjem, obrnil se je v tej zadevi na deželnega poslanca in tovarnarja Ernesta Holzerja, ki se v svojih prostih urah bavi s stvarmi, ki zadevajo promet in trgovino, in ki velja med Goričani kot mož, ki razume ali vsaj želi razumeti železniške stvari veliko bolje ko marsikdo, ki ima o njih odločevati, z uljudno prošnjo, naj bi mu blagovolil izjaviti svoje mnenje o tem, ali se je Gorici bati za svoje koristi radi namerovane zveze Ljubljana-Sv. Lucija-Videm.

Ernest Holzer, ne bodi len, je odgovoril mestnemu županu na vprašanje, kako sodi o železniški zvezi med Ljubljano in Vidmom po črti, ki bi šla z Vrhnike v Idrijo in k Sv. Luciji ter dalje skoz ročinjske hribe v Čedad in Videm v daljšem pismu, katero je objavil potem tiska, da postane njegova vsebina obče znana, v katerem dokazuje, da Gorici se ni ničesa bati radi namerovane zveze, če tudi bi se izvršila, kar po njegovem mnenju — vsaj kolikor zadeva celo črto — ni posebno verjetno.

Holzer omenja, da železnica Ljubljana-Vrhnika je bila dovoljena v olajšavo nesreče, ki je bila zadela kranjsko deželo po potresu leta 1895, da ta železnica se bori od prvega začetka naprejšje vedno z velikim primanjkljajem in da je naravno, če nje upravni svet skuša dobiti jej podaljšanje na Goriško ter priboriti jej tako tudi finančno zboljšanje. Najprej so mislili na zvezo vrhniško

železnice z Ajdovščino. Ko pa so videli, da tej zvezi stojijo na poti velike težkoče, spomnili so se Idrije in Sv. Lucije, in to iz tehtnega razloga.

Idrija je znatno mestice, ki šteje okolo 6000 prebivalcev, in slovi po rudniku živega srebra, kateri ima svojo težavno prometno zvezo z Logatcem, precej oddaljeno postajo južne železnice na Kranjskem.

Ko bo dodelana bohinska železnica, obrne se drijski promet na nasprotno stran k Sv. Luciji do državne železnice. To je dalo Kranjcem misliti ter nagnilo jih, da se v nemajo za železnico Ljubljana-Idrija s podaljšanjem do Sv. Lucije ter dalje do Čedada in Vidma, bodisi skoz Kobarid in po nedizki dolini, bodisi skoz ročinjske hribe. Tako so se našli kranjski in furlanski interesenti v prijateljski zvezi.

Železnica Ročinj-Čedad bi znašala po Holzerjevem računu 32 km in bi stala 27 milijonov kron, ker bi trebalo vrtati široko hribovje; ona od Sv. Lucije skoz Kobarid do Čedada bi znašala 45 km in bi stala le 15 milijonov kron ter bi odprla vso gorenjo soško dolino in spojila jo s Sv. Lucijo in s Čedadom-Vidmom.

Po pisateljevem mnenju je le črta skoz Kobarid mogoča in koristna in pride le ta v poštev, ker pri ročinjski črti ne bi stali ogromni stroški v nikaki razmeri z nepomembnimi njenimi koristmi za kraje, po katerih bi peljala.

Črta Sv. Lucija-Kobarid-Videm ni nevarna Gorici; kajti daljava od Sv. Lucije do Vidma skoz Kobarid znaša 65 km; ona od Sv. Lucije čez Gorico v Videm pa 72 km, kar pomeni neznatno razliko 7 km.

Da črta skoz Kobarid ne bi bila Gorici nevarna, razvidi se še bolj jasno, če se vzame v poštev daljava od Sv. Lucije do mesta Mestre pred Benetkami, pravim središčem italijanskega prometa proti naši strani. Črta Sv. Lucija-Kobarid-Čedad - Videm - Palmanova - Portogruaro - Mestre meri 154 km (iz Vidma čez Codroipo, Pordenone, Treviso 5 km več); črta Sv. Lucija-Gorica-Tržič (Monfalcone) - Červinjan - Portogruaro-Mestre pa 180 km. Tako ostane od Sv. Lucije do Mestre še vedno najkrajša proga ona skoz Gorico,

in ni nobenega razloga, da bi moral iti promet, ki pride od vzhoda skoz Ljubljano k Sv. Luciji, v Italijo skoz Kobarid namesto skoz Gorico.

Ako se pa zgradi povprečna železnica iz Gorice v Červinjan, ki bi vezala goriško postajo državne železnice s furlansko železnico, skrajšala bi se rečena proga čez Gorico za 15 km. Z ozirom na zvezo goriškega mesta z Italijo in na olajšavo avstrijskega uvoza v Italijo je po Holzerjevem mnenju najprimernejša črta Sv. Lucija-Gorica-Červinjan, ki najbolj okrajša daljavo med Sv. Lucijo in in Mestre, kar ne izključuje lokalne železnice Sv. Lucija-Kobarid z morebitno podaljšavo do Čedada.

Kaj pa z idrijsko črto?

Železnica od Sv. Lucije do Idrije bi merila po Holzerjevem računu okolo 32 km in bi stala blizu 10 milijonov kron; ona iz Idrije do Vrhnike bi merila približno 33 km in bi stala najmanj 20 milijonov kron.

Črta Ljubljana-Vrhnika-Idrija-Sv. Lucija bi znašala 85 km, do Gorice 117 km. Tej črti stoji nasproti črta Ljubljana-Jesenice-Podbrdo-Sv. Lucija, ki znaša 120 km, do Gorice 152 km. Zadnja črta se dá še skrajšati za 20 km, ako se napravi povprečna zveza med Bohinjsko Belo in Radovljico na Kranjskem, to je med bohinsko in gorenjsko železnico.

Zdi se, da Idriji bi zadostovala lokalna železnica, ki naj bi se gradila po idrijski dolini do Sv. Lucije.

Holzer omenja še drugo zvezo med Vrhniko in Gorico, ki bi se naslanjala na državno železnico Gorica-Trst. Smatra se kot gotovo stvar, da iz Štanjela na Krasu se zgradi železnica čez Razdrto do Postojne in najbrže tudi dalje čez Bukovje do Vrhnike, ker vojaštvo tako zahteva. Črta Štanjel-Vrhnika bi znašala približno 62 km in bi stala okoli 24 milijonov kron. Vsa črta Ljubljana-Vrhnika-Štanjel-Gorica bi znašala približno 110 km in bi bila najkrajša zveza med Ljubljano in Gorico ter bi imela iz Štanjela ob enem zvezo s Trstom.

Tudi ta črta bi imela najnaravnejše podaljšanje proti Italiji črto Gorica-Červinjan.

Agitacija za železniško zvezo Čedad-

Vrhnika ostane po mnenju pisatelja Holzerja v svoji celoti, posebno kar zadeva črto Idrija-Vrhnika, brez uspeha. Od zgradbe železne zveze Čedad-Vrhnika nima Gorica kaj pričakovati, pa tudi se je nima bati. Za goriško mesto je najbolje preskrbljeno z bohinsko železnico, ki zahteva samo še črto Gorica-Červinjan, katera črta je sposobna, da ožje zadrigne vezi, ki vežejo Gorico in Furlanijo z Benetkami, ki edino more varovati koristi goriškega mesta in vzhodne (avstrijske) Furlanije.

Ta odgovor g. Holzerja se je prečital v starešinstveni seji z dne 1. februvarja; mestni očetje, ki so prej slišali nekaj zvoniti o črti Čedad-Vrhnika, so bili potolaženi; niso našli povoda, da bi dalje razpravljali o raznih črtah, ki se v pismu omenjajo; zavzeli so se pa za črto Gorica-Červinjan, ki veže po najkrajši poti Gorico z Benetkami, ter so izvolili odsek treh mestnih očetov, ki naj to zadevo pretrese in poroča starašinstvu o korakih, ki so potrebni, da se doseže ta črta, „v prepričanju, da prospeh vzhodnega Frijula in goriškega mesta se more varovati edino le po neposredni mednarodni železniški zvezi Gorica-Červinjan, ki je sposobna, da tesneje sklene vezi, ki vežejo oba Frijula (avstrijski in italijanski) in Benetke“.

Temu modrovanju in prerokovanju goriškega železničarja naj dodamo samo par kratkih opazk.

Kar zadeva železniško zvezo Gorica-Červinjan je znano, da avstrijska vlada jej je do zdaj nasprotna, češ, da državne železnice naj krajšajo pot iz avstrijskih dežel do Trsta, ne pa do Benetk, ki tekmujejo s Trstom in pripadajo drugi državi.

Lokalna železnica Sv. Lucija-Kobarid ne zahteva brezpogojno podaljšanja po nedizki dolini v Čedad in Videm, ampak je še bolj zadovoljna s podaljšanjem v Bovec, oziroma v Log, ki bi odprlo krasoto naših gor strmečemu svetu ter povzdignilo blagostanje ondašnjega ljudstva.

Idriji zadostuje črta Idrija-Sv. Lucija v toliko, da dobi neposredno železniško zvezo; ali še bolj jej bo ustrezno, če dobi zvezo tudi na drugo stran, če že ne na Vrhniko, pa skoz Žire v Škofjo Loko, kar bi daljavo med Ljubljano in Gorico

PODLISTEK.

40

Mladi gozdar.

Izvirni roman. Spisal Soški-črnošolec.

XXXI.

Pred Bogom že združena sta za vsikdár,
že dnevi ji vstajajo zlati. —
S. Gregorčič.

Očaneč čas se je postaral za dve leti, in to mu ni bilo všeč; zato je nevoljno nasršil osivele obrvi in dejal: „Kakor se spreminjam jaz, tako naj se vse!“ In bil je mož, ki ni samo govoril, ampak tudi storil.

O tem naj nam priča konec naše povesti.
Prazno in zapuščeno stoji v trnovskem gozdu Mirkovo stanovanje. Okna so zaprta, vrata zaklenjena. — Porušene in opustošene so gredice v vrtu. V redu poganjajo v njih cvetice; drug ne skrbi za nje, kot jarko pomladansko solnce in hladna jutranja rosa.

Vse drugače je pa v nadgozdarjem stanovanju; od vseh vseh stranij nam diha nasproti bujno življenje. — V vrtu je vse v najlepšem redu. Nekatere cvetice so uže v krasnem cvetju; po njih se blestè, kakor dragoceni biseri, rosne kapljice, s kojimi se igrajo zlati solčni žarki. Bučele, čmrlji, metuljčki letajo od cvetke do cvetke in srkajo sladki prašec iz péstrih čašic.

Na vrzéli sedè poredni vrabci in opazujejo zavistno od strani trop kokošij in piščet, ki pobirajo z veliko slastjo sladka zrnca po tleh pred hišnim pragom.

Poglejmo malo še v hišo! — Toda, kaj je to? — Kje je blagi gospod Hostnik? — Tuje pohištvo, tuji vsi obrabi v hiši, — ne tuji!! — Glej tam dragoga znanca iz prejšnjih časov — Mirka. Mož je sedaj in oče, a še vedno prijazen, kot nekdanj. — Tik njega sedi mlada soproga — Milka; v naročju ji igra mal, ljubeznjiv deček, Mirče. — Milka je lepa, kot nekdanj; dasi ji je izginila z obraza dekliska brezskrbnost in vgasnil v očeh paleči mladostni ogenj; iz njih odseva sedaj v milem svitu materina ljubezen in miloba.

Srečna sta bila Mirko in Milka. A, kar je še več vredno, veselila se nista svoje sreče le sama, ampak veselili so se je tudi vsi Zagričarjevi, razven matere, ki je bila, ko je videla Milko in Jožka v srečnem zakonu, kmalu potem umrla. Oče župan je z gospodarstvom odložil tudi županovanje in živel še toliko let, da je čakal ne samo otroke svojih otrok, ampak tudi to, da je prišla županska čast zopet v njegovo hišo — Jožku v roke. —

Žalostno so se pa stvari zasukale pri Podleskovih. Stara dva, ki sta že od žalosti in sramote umrla takoj prvo leto po Tinetovi smrti, morala sta prepustiti svoje lepo imetje tujim ljudem, s katerimi

nista bila niti v sorodu. In tujci, kakor so na lahkem premoženje dobili v roke, tako so tudi lahkomišeljno ž njim gospodarili, dokler niso vsega skupaj spravili na boben. —

Kam se je umaknil pa nadgozdar Hostnik? — vprašal bo morda radovedni bralec. No, tudi on ni daleč. Ker sta bila sè starim gospodom župnikom skoraj ob enem vpokojena, sklenila sta, da bosta tudi skupaj preživela ostale dni življenja. Najela sta majhno hišico v Lesju blizu cerkve, jo malo osnažila in popravila, ter v lepi slogi vživala zasluženi pokoj. Stregla jima je stara župnikova služabnica.

Izvedi, ljubi bralec, koncem povesti še žalostno usodo izgubljenega študenta, Toneta Severja. — Odkar se mu je z nova omračil duh, ni ga več trpelo doma; po cele dneve in noči je taval reže okrog brez hrane. Govoril ni z nikomu, prepeval pa je razne pesmi: slovenske, latinske, nemške, vse v prek. Po noči so ga ljudje večkrat slišali peti čudne, žalostne pesmi na pokopališču. In nekega jutra — dober mesec po Mirkovi poroki — našel ga je grobar Krt mrtvega pred velikim črnim križem sredi pokopališča. Tonetu so v popolnem obsegu veljale besede pesnikove:

„Povsod poznan, nikjer doma,
Kjer vležem uro se poslednjo,
Tam smrt mi domovanje da — —“

(KONEC.)

še bolj okrajšalo nego poprečnica med Radovljico in Bohinjsko Belo.

Vipavska železnica se mora na vsak način podaljšati do Št. Vida ter mora priti v zvezo s katero drugo železniško črto, naj bo ta Idrija-Loka, ali Idrija-Vrhnika, ali Štanjel-Postojna, ali katera-koli, ker črta proti Gorici vipavski dolini ne zadostuje.

Občni zbor

c. kr. kmetijske družbe v Gorici.

V torek ob 11. uri predpoludne se je vršil v Gorici v znamenju nasilstva in nepostavnosti občni zbor c. kr. kmetijske družbe. Koj po otvoritvi zborovanja poprosi besedo dr. Verzegnassi. Pripoveduje namreč, da se mu je med potjo, ko je prihajal od okrožnega sodišča k zborovanju, povedalo, da je neki postrešček s številko 1 v njegovem imenu prigovarjal članom kmetijske družbe, naj bi se ne udeležili zborovanja. Koj ko je to zvedel, pohitel je na Travnik, poiskal tam on-dotnega postreščka št. 1 ter ga vprašal, kaj je na tem.

Ta postrešček mu je odgovoril, da mu ni nič znano o vsem tem, kar mu dr. Verzegnassi pripoveduje. Potemtakem bil je toraj kak drugi postrešček s št. 1, ki je zlorabil njegovo ime. Zahteval je, da se ta zadeva strogo preišče, ker mu je njegova čast najdražja stvar na svetu. Predsednik dr. Pajer omeni, da se mu ne zdi vredno uvesti kako preiskavo, ker so itak o neomadeževani časti dr. Verzegnassija vsi prepričani.

Na to predstavi predsednik zborovalcem zastopnika tržaškega namestništva, namestništvenga tajnika dr. Pipiza. Na to naznani predsednik, da je deputacija slovenskih družbinih članov izročila predsedništvu protest, v katerem protestuje proti nepostavnemu sklicanju občnega zbora, kakor tudi proti veljavnosti vseh sklepov, ki bi se storili na tem občnem zboru. On smatra za svojo dolžnost predlagati, da se omenjeni protest prečita, da se čujejo v njem navedeni uzroki proti postavnemu sklicanju občnega zbora ter da se potem tudi glasuje, jeli današnji občni zbor postaven ali ne.

Član Naglos predlaga, naj se čitanje protesta opusti in naj se glasuje le o postavnosti zborovanja. Deželni posl. Grča in še neki drugi sta zahtevala, naj se protest prečita ter protestirala proti postavnosti zborovanja. Naglosov predlog bil je vsprejet. Zbor je prešel potem k dnevnemu redu. Popustilo se je čitanje poročila o društvenem delovanju v letu 1902, češ, da je isto itak natisnjeno v italijanskem društvenem glasilu „Atti e Memorie“. Istotako so se prečitale le glavne točke društvenega računa za leto 1902, kakor tudi poročila o stanju društvenega imetja v letu 1903, in sicer iz istega razloga. — Nato začne govoriti deželni poslanec član Naglos in predloži neki protest, naperjen proti postavanju g. E. K., katerega je podpisalo 30 članov in v katerem zahtevajo, naj se g. E. K. izključi kot član iz društva, Naglos predlaga nujnost v tem pogledu, ki je bila vsprejeta, nakar je bil predlog gledé izključenja vsprejet. Pri ti priliki oglasil se je k besedi deželni posl. Grča. Rekel je namreč, da je na vrsti razprava o proračunu, in sicer izrecno točka zadevajoča slovenski „Gospodarski List“. Zdaj bi se morali mi posvetovati, kako naj se zopet oživi slovenski „Gospodarski List“. Slovenski člani tega društva imajo itak malo prida od društva. Po listu bi vsaj prejimali razne poduke o kmetijstvu in poročila o delovanju društva. A mesto da bi se posvetovali o slovenskem „Gosp. Listu“, prihajate na dan s predlogom, naj se iz društva izključi njegov najstarejši in delavni član. Govornik pravi nadalje, da odločno ugovarja proti takemu predlogu, kakor tudi proti veljavnosti vsakojakega sklepa v tem pogledu. Govornik pojasnuje nepravilnost predloga in njegovo neopravičenost. Povod takemu predlogu dal je po govornikovem mnenju najbrže v začetku zborovanja omenjeni protest proti postavnosti in veljavnosti današnjega občnega zbora. Zborovalci pa niti ne vedo, kaj je v protestu navedeno, ker niso dopustili, da bi se bil isti prečital, in vkljub temu stavijo ravno vsled omenjenega protesta predlog na izključenje g. E. K. To se pravi človeka obesiti v temi. Pa vse ugovarjanje ni pomagalo ničesar. Italijani pridružili so drugim svojim nasilstvom še jedno in izključili so g. E. K., kakor zgoraj omenjeno, iz društva. Na to se je vršila volitev pregledovalcev društvenih računov in konečno volitev predsedstva. Za predsednika je bil izvoljen dr. Pajer, za prvega podpredsednika conte Panigai in za drugega podpredsednika dr. Marani in tako bilo je zbo-

rovanje končano. O postavnosti in veljavnosti tega zborovanja pa govori protest, katerega so izročili nekateri člani centralnega odbora na pristojnih mestih in katerega priobčujemo na drugem mestu našega lista.

Protest,

katerega so slovenski člani goriške kmetijske družbe podpisali in izročili na pristojnem mestu proti veljavnosti občnega zbora, ki se je vršil dne 9. t. m. v Gorici:

Slavno
predsedništvo c. kr. kmetijskega društva
v Gorici.

Proti občnemu zboru, sklicanemu na dan 9. t. m., podajemo podpisani člani osrednjega odbora v svojem in svojih tovarišev in zastopancev imenu naslednji protest:

Prilicno eno leto pred smrtjo nepozabnega predsednika grofa Franca Coronini-ja krožilo je po celi deželi vabilo kmet. društva, izdano po sklepu osrednjega odbora, naj bi kmetovalci, prijatelji kmetijstva, društva in občine v večjem številu pristopili društvu, da se oživi in ojači njegovo delovanje v blagor domačemu kmetijstvu. Vsled tega poziva se je začelo naše ljudstvo gibati in osrednji odbor je sprejel zaporedoma znamenito število naših kmetovalcev pa tudi kmetijskih zadrug in občin.

Pod Coroninijevim naslednikom pa so se stvari vse drugače zasukale. V seji dne 14. februarja 1903 je osrednji odbor vsprejel zraven nekaterih Slovencev mnogo italijanskih posestnikov, pa tudi društev, in sicer takih, katera nimajo prav nič opraviti s kmetijstvom, kakor „Società di Ginnastica“, „Lega Nazionale“, politično društvo „L'Unione“ in to brez vsega ugovora, dočim je v naslednji seji dne 11. julija 1903 in toliko zglašeni slovenskih kmetovalcev izročil v pretres posebnemu odseku, kateri še do današnjega dne ni dovršil svoje naloge.

Pri tem se je predsedništvu zelo mudilo sklicati občni zbor in sicer v takem času, ki ni po pravilih (§ 34.) odločen za društvena zborovanja. Pa tudi prehvapiti nas je hotelo predsedništvo s svojim oznanilom obč. zbora, ker smo prejeli dotična vabila še-le dne 1., 2. 3. tek. meseca, — nekateri člani še sploh niso prejeli nobenega vabila, med njimi celo odbornika gg. ces. svetnik France Vodopivec in potovalni učitelj Štrekelj. V zmislu § 35. društvenih pravil bi morala biti vabila vročena vsaj 14 dni pred občnim zborom, ker drugače ne morejo člani izvrševati svoje pravice, ki jim je podeljena, da smejo oglašati samostalne predloge; kajti kdor dobi vabilo 5, 6, 7 dni pred občnim zborom, ne more nikakor izpolniti pogoja, stavljenega v zadnjem odstavku § 35.

Da se deležba od slovenske strani kolikor mogoče omeji, odredil je društveni urad, da se ne dajejo od dne razposlanega vabila nikomur izkaznice, tudi če plača udnino. Tako se je odrekla izkaznica dež. poslancu g. Antonu Klančiču, kateri je prinesel dne 3. t. m. plačati udnino za podgorsko občino in blagajnik mu je izrecno povedal, da je prejel tako povelje. Petekli četrtek je bila baje radi blagajnikove bolezni društvena blagajna celi dan zaprta, se niso sprejemala plačila udnin, niti se niso izdajale izkaznice, po katerih so prašali razni člani.

Tu bodi omenjeno še to, kar očitno kaže namero predsedništva oziroma društvenega urada: Vsem italijanskim, oziroma tudi nemškimi članom, kateri so bili v zamudi s plačilom udnine za preteklo leto, je društveni urad razposlal opominjalnice — dočim so se napravljene opominjalnice za slovenske člane na najvišje povelje pridržale v uradu.

Na dnevnem redu občnega zbora je poročilo o društvenem delovanju leta 1901, so računani za l. 1902 in proračun za l. 1903. Vse te spise imajo italijanski člani v rokah, so jih lahko pregledali in se pripravili za dotično razpravo. Slovenski člani pa niso prejeli ne poročila, niti omenjenih računov in proračunov, ker ni predsedništvo prav nič za to poskrbelo — kakor se je poprej vedno godilo — da bi se napravili potrebni predvodi ter priobčili članom. V tem opuščenju tiči tudi očitno kršenje naših pravic, katero občutimo tem huje, ker nismo celo lansko leto prejeli nobenega društvenega glasila ter živimo v popolni temi o vsem tem, kar se godi in gospodari v društvu.

S tem, da se je nad 100 kmetovalcem naše narodnosti, kateri so bili pravilno zglašeni v seji dne 11. julija l. l. nad pol leta zadržal sprejem v društveno zvezo in da se je poprej sklical

občni zbor, nego se je rešila ta zadeva; da se je nenadoma pred časom sklical zbor (§ 34), in tako, da ni možno staviti samostalnih predlogov; s tem, da se po sklicanju obč. zbora ne izdajajo za deležbo potrebne izkaznice tistim, kateri so v tem času prinesli plačilo udnine, in da razni člani slovenske narodnosti sploh niso prejeli vabila k občnemu zboru in slednjič s tem, da se slovenskim članom ni pred zborom priobčilo poročilo o društvenem delovanju in da se jim niso doposlali društveni računi in proračuni — kršila so se dotična pravila kmetijskega društva tako očitno v škodo slov. članom in celi naši deželni strani, da smo žaljeni v svojih pravicah in interesih primorani podati proti veljavnosti napovedanega občnega zbora, proti dotičnemu dnevnemu redu in proti eventualnim zborovim sklepom najodločnejši protest, zanesljivo pričakujé, da vzame c. kr. vlada naše žaljene pravice in koristi v svoje varstvo ter ukrene, česar treba, da se zaprečijo nasledki samovlastnega in protipravilnega postopanja društvenega predsedništva.

V Gorici, 9. februarja 1904.

Dopisi.

Iz hribov. — Nočemo še imenovati kraja. To storimo pozneje, ako treba. Za sedaj samo to: Naša ekspeditarica ima rada „hlačone“ v uradnih prostorih tudi o uradnih urah. Od teh ljubčkov je baje tudi obogatela; nosi se kot mestna gospa. Tako ljubkovanje v uradnih prostorih se nam ne zdi dostojno. Bojimo se tudi za svoje otroke, ki gredo večkrat na pošto po opravih, ker tam ne vidijo vselej tega, kar je prav.

Čudno, da pusti sl. poštno vodstvo poštini urad v takih prostorih, ki so morda za kaj drugega primerni, ne pa za c. kr. urad. Ta urad je namreč le z deskami ločen od spalnice možkih. Ali se ni zgodilo v teh prostorih že dosti nerodnosti? Za sedaj dosti. Če treba, govoriti čemo jasneje.

Hribovec.

Cerkno. — Malo se bere več v listih iz naših krajev, a vendar nismo vsi zaspali. Priča temu ponosni „Gospodarski dom“, ki koj v začetku naše vasi vzbudi tujevo radovednost in pozornost na naš kraj. Mlekarna in posojilnica, ki se zdaj nahajata v tem domu, poslujejo izbornu pod spretnim vodstvom in nadzorstvom domačih načelnikov. Čitalnica, ki se je tudi preselila v dvorano tega doma, nikakor ne zaostaja za svojimi gospodarskimi tovarišicami. Kupila si je glasovir, kateri priča doščecu, da si v tem krasnem posloju nudita roki delavnost in umetnost. A še nekaj je v „Gosp. domu“, česar bi tudi že težko pogrešali mnogi Cerkljani, namreč kopališče, kjer si vsakdo lahko tudi po zimi očisti in okrepi svoje telo. Želeti bi bilo, da bi bila vstopnina nekoliko nižja.

Strankarski boji so sedaj potihnil, ko smo opravili tudi županske volitve, saj so morali vsi priznati, da je naš g. župan vendar le mož, kateremu ravnih za to mesto ni najti. To dokazujejo razni novi vodovodi naše občine v Zakrižu, Zakojci, kaže „Gospodarski dom“ in druge občini koristne naprave. Upamo in želimo si le še železnice in sicer po idrijski dolini. Drugič še kaj.

(Prosimo! Ured.)

Slap ob Idriji. — Naše bralno društvo še živi in prospava. Menjati je moralo sicer večkrat svoje prostore, a dobra volja in navdušenje premaga. Dokaz temu sijajni plesni venček, katerega so društveniki priredili dne 31. jan. 1904 v skednju g. Rejca. Tudi skedenj je za to dober, saj hiša preveč trpi pri drznih skokih navdušene mladine. Plesali smo in se navduševali za vse dobro, posebno pa za dobro vince g. gostilničarja. Dekleta so nam prisegala, da hočejo ostati vselej zveste matere Slavije in nam njenim hrabrim sinovom. Slovenski svet, ti si krasen! Ali pa kaj delamo in beremo koristnega, to nikomur nič mar!

Bača ob Idriji. — Delo za železnico dobro napreduje. Skale pokajo in strelji odmevajo po vsej dolini. Tudi zima ne more zabraniti, da bi se delo ne nadaljevalo. Veseli bi bili tudi Bačarji, ko bi kmalu končalo. Krème, harmonike, rasejo kot gobe, a poštenost, čednost se umikata. Dekleta so postale „frajle“, za dve leti bodo imele mogoče že klobuke — le škoda, da so jim dobre tudi barabe z umazanimi klobuki in še umazanejšo dušo.

Politični pregled.

Novo srbsko ministerstvo.

Novo srbsko ministerstvo se je postavilo tako-le in sicer: predsednik Gruič, minister za zunanje zadeve Pasič, za notranje reči Protić, za vojno general Putnik, za finance Paču, za javna dela V. Todorović, za nauk in bogočastje Davidarić, za trgovino Svetolik Radovanović in za pravosodje Poličević.

Balkan.

Tudi na Balkanu se baje huda prede. „Deutsches Volksblatt“ priobčuje namreč neki pogovor, katerega je imel njegov dopisnik z nekim članom macedonskega odbora. Ta slednji smatra vojno na skrajnem Vstoku kot najboljšo poročstvo za to, da se bo mogla ustaja v Macedoniji uspešno razvijati in konečno tudi doseči svoj cilj. Rusija bo imela po njegovem mnenju na skrajnem Vstoku toliko posla, da se ne bo mogla intenzivno baviti z dogodki na Balkanu. Boris Sarafov vrnil se je s svojega potovanja po Evropi, na katerem je dosegel velikanske uspehe. Nabral je baje kakih 6 milijonov kron denara in preskrbel ustašem ogromnega streljiva, pušk i. t. d. Koj ko nastopijo toplejši dnevi, izbruhne ustaja na raznih krajih Macedonije, in Avstrija morala bode poseči vmes ter okupirati nekatere macedonske pokrajine in najprej Mitrovico. Turčija se pripravlja z vso hitrostjo na vojsko in mobilizira v ta namen vojaštvo v Mali Aziji. Za reforme pa se prav čisto nič ne briga, kar dokazujejo vsak dan se ponavljajoči krvoločni čini turških vojakov in uradnikov, ki se izvršujejo nad kristjani vkljub vsem reformam. Istotako se pripravlja na vojsko Bolgarija. Po vsi deželi opazuje se mrzičavo gibanje. Cesta za cesto se gradi, da se omogoči dovažanje živeža za vojake. Pa tudi Srbija ne drži križem rok in naroča pridno orožje v Škodovi tovarni.

Vojska na skrajnem Vstoku.

Toraj ni res, da bi bila Japonska napovedala, kakor to zahtevajo mednarodni običaji, Rusiji vojsko, marveč res je, da so japonske vojne ladije in v prvi vrsti torpedovke zavratno napadle ruske vojne ladije, zasidrane pred luko Port Artura. Zgodilo se je to, kakor je brzojavil carju ruski guverner Aleksijev, v noči med 8. in 9. februarjem. In posrečilo se je tudi Japoncem, da so s svojimi torpedi hudo poškodovali tri velike vojne ladije, namreč oklopnici „Rjetvizan“ in „Cesarjevič“ ter križarko „Pallada“.

Rusom nasprotni listi, naj si bodo pa ti angleški, nemški iz rajha ali pa tudi naši, kakor tudi italijanski, poročali so to s prikritim in neprikritim veseljem ter opisovali škodo, ki je bila prizadeta omenjenim vojnim ladijam, na katerih se nahaja 200 topov, za mnogo večje, nego je v resnici, kajti danes dohajajoča poročila iz verodostojnih virov označujejo omenjeno škodo kot tako, ki se da popraviti že v kakih 14 dneh in je danes dokazano, da ni nikakor res, da bi se bila križarka „Pallada“ pogreznila na dno morja. Tudi škoda, katero so napravili Japonci, ko so drugi dan, namreč 9. t. m., bombardirali na luko Port Artur in njene utrdbe, ni bila tako velika, kakor so jo hoteli imeti ruski sovražniki. Res je sicer, da je bilo ubitih 10 ruskih vojakov, ranjenih pa 54 in da sta bila ranjena tudi dva ruska častnika, in res je tudi, da je bila poškodovana oklopnica „Poltava“ in križarke „Dijana“, „Askold“ in „Novik“, a res ni nikakor, da bi bil Port Artur v plamenu.

O drugem spopadu med japonskimi in ruskimi vojnimi ladijami poročajo iz Tokija Reuterjevemu biró, da se je 9. t. m. vršila bitka pri Čimulpu, ki je trajala od 11. ure predpoludne do 3. ure popoldne. Po tem poročilu bi bili Japonci spravili iz bitke ruski vojni ladiji „Korejca“ in „Varjaga“. „Korejca“ se je baje potopil, na „Varjagu“ pa je začelo goreti in ni mogel nadaljevati boja, in del moštva, ki se je izkrcalo, so Japonci ujeli. Japonske ladije so bile le lahko poškodovane. Javlja se objednem tudi, da so se vkrcali v Čimulpu 4 batalijoni japonskih čet.

V ruskih krogih se govori, da so Rusi previdjali izkrcanje japonskih čet v Čimulpu, ter da nista bili uničeni ladiji „Korejca“ in „Varjaga“, kot vojni ladiji nikakega pomena. Najbrže pride že v kratkem do bitke na suhem med japonskimi in ruskimi četami, in sicer v bližini Nenla, katero mesto so Japonci že posedli.

Japonci so ulovili, kakor poročajo angleški listi, tudi poštno rusko ladijo „Mongolijo“ in sicer tam neke blizu Santomga. Ta pa ni vojna ladija, kakor niso vojne ladije tudi one, katere so Japonci pred par dnevi ujeli, in na katerih

je bil ukrcan živež za ruske vojake. Tudi ni bila posebna kunšt, če je res, da so Japonci se polastili dveh drugih ruskih ladij, ki so bile v popravi v luki Nagasaki.

„Berliner Tagblattu“ poročajo iz Petrograda, da so se hoteli Japonci ponovno izkrcati v Port Arturu, a da so jih Rusi odbili. Istotako se poroča tudi pariškimi listom iz Tokija. Ruske poškovane vojne ladije so vredne kakih 27 milijonov rubljev.

Iz Vladivostoka se poroča, da se je prebil tam led, ter da se je napravil nekak kanal med ledom, da lahko po njem odplujejo v Port Artur ruske vojne ladije „Ruzih“, „Gromoby“, „Rosia“ in „Bogatir“ ter transportna ladija „Lena“.

Na skrajni Vstok se podata tudi ruska velika kneza Nikolaj in Alexander Mihajlovič.

Car je izdal na ruski narod manifest, ki se glasi: „Vsem svojim zvestim podanikom javljam: V skrbi za ohranitev našemu srcu toli dragega miru smo vse poskusili, da se utrdi mir na daljnem Vstoku. V to svrhu smo izrekli tudi svojo pritrđitev dogovorom med Rusijo in Japonsko o korejskih zadevah. Ta pogajanja se niso končala. Japonska se je, ne da bi čakala naših zadnjih predlogov in ne da bi nas preje obvestila, predržnila napasti naše brodovje. Zato smo ukazali, da se naj na to provokacijo odgovori takoj z orožjem. To objavljajoč, prosimo Boga, zaupajoč zvestobi in udanosti svojega naroda, da podeli ruskemu orožju vseh in slavno zmago.“

Napoved vojske od strani Rusije je rusko vojaštvo vsprejelo z velikim navdušenjem. Iz vseh strani Rusije prihajajo carju izjave popolne udanosti in neomahljive zvestobe. „Novo Vreme“ piše z ozirom na prve udarce, kateri so bili prizadeti ruski mornarici vsled zavratnega napada od japonske strani, da ni zdaj umestno kritiziranje taktike poveljnikov ruskega brodovja. Rusija je bila zmagnosna ob drugih mnogo kritičnejših prilikah in tako bo tudi sedaj. Izida vojske ne bodo določile bitke na morju. Konečno pravi ta list: Diplomati se bodo morebiti zanašali na zaveznike, ali ruskega naroda najboljši zaveznik je zavest in zaupanje v svojo lastno moč.

I Petrograda brzojavljajo listu „Agence Tournier“, da so se pred Port Arturom potopile dve japonski oklopnici, kakor tudi dve križarki. Tako dobro so namreč nanje streljali Rusi. Isto tako se poroča, da se je pri ti priliki potopilo tudi devet velikih japonskih torpedovk.

Druga brzojavka iz Petrograda pa pravi, da je bila hudo poškodovana jedna japonska oklopnica, kakor tudi dve križarki. Dve oklopnici da sta se potopili, predno sta dospeli v Wei-hei-ve. Moštvo se je rešilo.

Poleg tega so bile štiri torpedovke tako poškodovane, da niso več za rabo, tri manjše so se potopile, dve pa sta bili uničeni. Japonci so izgubili 19 častnikov in 117 mornarjev. Ranjenih pa je bilo 200.

Japonci so izkrcali štiri bataljone vojakov na Koreji pri Gensann. Neki angleški list pa poroča, da so Japonci izkrcali v Čimulpo 2500 vojakov.

Francozi so poslali v Senl jedno stotnijo vojaštva, da čuva tam francosko poslaništvo. Korejski cesar bi iskal prebižališča pri francoskem poslaništvu.

V Vladivastoku je preglušeno obsešno stanje. Nobena ladija ne sme odpluti iz luke.

Bitka na suhem. „Novo Vreme“ poroča, da so bili Japonci pri reki Yalu popolnoma poraženi. Čimulpo so obsedli Rusi.

Železnica po ledu. — Ruska vlada izdeluje zdaj čez Bajkalsko jezero, ki je popolnoma zamrznjeno, železnico, ki se dogotovi do 28. t. m.

Rusija je zavkazala mobilizacijo tretjega armadnega voja v preko sibirskih svojih pokrajinah.

Iz Pariza se poroča, da je francoska vlada sklenila odposlati na skrajni Vstok močno vojno eskadro.

Domače in razne novice.

Imenovanje. — Tržaško namestništvo je imenovalo g. Alojzija Gustina začasnim policijskim koncipistom.

Inštalacija. — V Št Petru ob Soči je bil v nedeljo inštaliran za župnika preč. g. Kren.

Umrl je v torek zjutraj v tukajšnji bolnišnici usmiljenih bratov v najlepši dobi svojega življenja bivši suplent na tuk. c. kr. gimnaziji, g. Ivan Kranje c, doma z Libušnja, ki je zadnji čas služboval na c. kr. gimnaziji v Hietzingu pri Dunaju. Bolehal je dlje časa. Pogreb je bil v četrtek. N. p. v m.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvu: Ženski oddelek „Š. Doma“ preostanek od loterije 15 K 04 h; Anton Rijavec, dimnikarski mojster v Opatiji 3 K; N. N. 3 K; dr. A. Gregorčič namesto venca na krsto Janeza Kranjca 10 K.

Našemu upravnistvu je došlo: Globa štirih, ki niso znali napraviti vozlja 3-02 K; na debel četrtek pri „Zvezdi“ zbrani gospodje zbrali K 16.

Srčna hvala!

Društvo „Šolski Dom“ bo imelo v ponedeljek 15. t. m. ob 11. uri pred-poldne v svojih prostorih v Križni ulici svoj letni občni zbor z dnevnim redom, kakor ga določujejo društvena pravila. Društveniki se uljudno vabijo, da bi se udeležili občnega zbora v obilnem številu.

Premeščenje Italijanskih paralelek iz Inomosta v Gorico. — Tržaškemu „Piccolu“ se poroča z Dunaja, da se potom cesarske naredbe v kratkem prenese italijanske paralele iz Inomosta v Gorico ter da se je v ta namen že najel „Hotel Sülbahn“. — S tem pa ne bi bili zadovoljni italijanski vseučiliščniki, ki zahtevajo, da se italijanske paralele prenese v Trst. Ako bi se italijanske paralele prenesele v Gorico, bi tridentinski vseučiliščniki pozvali vse svoje italijanske tovariše, naj bi nikakor ne obiskovali teh paralelek.

In zopet žepni tatovi na goriškem živinskem trgu. — Kakor se vidi, postala bode ta rubrika v našem listu stalna, t. j. poročati budemo morali svojim čitateljem po vsakem živinskem semnju v Gorici o kaki žepni tatvini. Tudi v četrtek je izmaknil neznan lopov nekemu Pičulinu z Volčjedrage iz žepa 56 kron. — Kaj pravi k temu naša policija?

Šala z jako slabimi posledicami. — V sredo popoldne je 24-letna hči hišnega posestnika g. Cotiča, gđ. Roža Cotič, stanjoča v ulici Mattioli št. 3, snela z neke omare flobert svojega očeta ter se z njim nekoliko poigrala. Molčca flobertovo cev proti podu, sprožila je dvakrat petelinčka ravno ko je prišla v sobo 12-letna hčerka gospe Bernardis, Eliza. Gđ. Cotič, v najboljšem prepričanju, da je flobert prazen, nameri cev proti omenjeni deklici rekoč ji: Glej, ustrelim! Pri ti priliki sproži tudi v resnici petelinčka, ali zdaj je flobert počil, kajti bil je nabasan, in mlada Eliza zgrudila se je vsa krvaveča na tla, zadeta v senca. Bilo je v flobertu nad 50 šibric in skoro vse so obtičale v glavi nesrečne deklice. Poklicali so nagloma zdravnika, ki je bil takoj pri rokah. Ta je snel deklici šibre iz rane ter jo obvezal. Deklica bila je jako v nevarnem stanju. Zdaj pravijo, da ji je nekoliko bolje, ter da je upanje, da okreva.

Ogenj. — V sredo zvečer okolo 9. ure nastal je v hiši kmeta Pavla Gvardjančiča v Rihembergu pod gradom št. 29 ogenj, in sicer v podstrešju, kjer se je nahajalo seno.

Železniški delavci so na ukaz inženjerjev koj prihitali na pomoč. Ker je pihal še precej močan veter, in se je bilo bati, da bi se ne užgale tudi sosedne hiše, v katerih stanujejo nekateri uslužbenci železniškega podjetja, je neki inženjer brzojavil po ognjegasce v Gorico. Ti so prišli na lice mesta, ko je bilo že skoraj konec ognja. Zgorela je streha in podstrešje omenjene hiše ter prvo nadstropje. Hiša je bila zavarovana pri banki „Slaviji“. Škode je kakih 3000 K. Ker se je mislilo v Gorici, in sicer vsled klicanja goriških ognjegascev na pomoč, da gori morebiti cela vas, odpeljal se je koj v Rihenberg tudi voditelj okrajnega glavarstva g. dvorni svetnik grof Attems.

Izpred sodišča. — Zaradi težke telesne poškodbe izvršene na Komelu Val. iz Solkana, je tukajšnje okrožno kot kazensko sodišče obsodilo v četrtek Franceta Lebana, pok. Luke tudi iz Solkana, na 4-mesečno ječo.

Istotako je bil obsojen na 4-mesečno ječo Černic France iz Št. Andreža, ker je težko telesno poškodoval Antona Volčiča.

Tudi 25-letni Martinelli Hektor iz Gorice sedel je ta dan na obtožni klopi. Tožen je bil zaradi nemoralnih činov in pa zaradi tatvine, izvršene na škodo č. o. jezuitov. Obsojen je bil na jedno leto težke ječe, poostrene z jednim postom in trdim ležiščem vsaki mesec. Njegov tovariš Ivan Fanali, sin blažene Italije in doma iz Urbina je bil zaradi nemoralnih činov obsojen na 6-mesečno ječo. In ko odsedi kazen, izženejo ga iz naše države.

Aretiranje. — V Trstu so na zahtevo goriškega okrožnega sodišča aretirali Nikolaja M., načelnika postaje v Zdravščini, ki je bil tam na dopustu. Tožen je radi nenaravnih činov.

Tatvina v cerkvi. — V cerkvi novega sv. Antona v Gorici so neznani lopovi v noči od četrka na petek odprli par nabiralnic za miloščine ter odnesli denar, ki se je nahajal v njih. Ni ga pa bilo mnogo. Hoteli so odpreti tudi nabiralnico, nahajajočo se pri sv. razpela, pa je niso mogli odpreti. Brezbožneži so napisali neki listič in ga pustili na nabiralnici. Norce brili so v svoji pokvarjenosti z redarji, s cerkovnikom in z duhovniki. V sakristiji našli so steklenico vina, namenjenega za sv. maše. To vino so popili ter napolnili steklenico z drugo tekočino, katere ne moremo imenovati. Tatje skrili so se najbrže v cerkvi, ko je cerkovnik zvečer zaprl vrata.

Sklep prvega šolskega polletja. — Danes so sklenili na tukajšnji gimnaziji, realki, na žen. izobraževališču in na vadnici prvo šol. polletje, ter so se razdelila spričevala.

Nagla smrt. — Včeraj popoldne je nagloma umrl v svoji mizarški delavnici, nahajoči se pri soškem mostu, Valentin Štanta, ki se je bil še-le pred 8 dnevi poročil.

Opekla se je včeraj proti večeru 6-letna hčerka dninarja Jakopa Kanclerja iz Solkana. Pustila jo je namreč mati samo pri ognjišču ko je šla po vodo. Poškodovana je posebno po nogah.

Padel je v Sočo pri Solkanu 10 letni Jug Jože, ko je lovil drva, plavajoča po Soči. K sreči bil je pa blizo mizarški delavec, Jože Marušič ki je dečka potegnil iz vode ter ga tako rešil smrti.

Naznanilo. — Sadjarsko in vinarско društvo in Kanalu oddá tudi letos sledeče kolči amerikanskih trt: a) Riparia Portalis: št. I 6300, št. II. 8200, št. III. 11300; b) Rapestis Monticola: št. I. 3900, št. II. 5200, št. III. 9800. Tudi oddá okoli 6000 bilf teh trt. Kolči št. I. so pri-tlikovci, št. II. srednja debelosti, št. III. vrhi in postranske veje. Cene so sledeče: št. I. po 80 vin. za 100, št. II. po 50 vin. za 100, št. III. po 30 vin. za 100. Udje

društva dobé jih, kolikor jih rabijo za svojo potrebo, za polovico navedenih cen. Kolči in bilfe se bodo oddajale od 22. t. m. dalje. Pismena naročila naj se pošiljajo na naslov: Sadjarsko in vinar-sko društvo v Kanalu.

Listnica uredništva. — Gospodom dopisnikom: Zaradi pomanjkanja prostora izpustiti smo morali več dopisov, katere priobčimo prihodnjic.

Izvrsten okus dobi kava, ako ji primešate

Vydrove žitne kave.

Pokusite! Poštna 5 kg pošiljka 4 K 50 h franco.

Vydrova tovarna žitne kave Praga VIII.

V pisarni Seitz-ove tiskarne nasproti semenišča š. 12 v Gorici, se prodaja po znižani ceni — 2 K 60 vin.

Veliki teden ali Velika noč,

splsal prof. A. Marušič.

Knjiga se pošilja po pošti po povzetju. Kdor pa denar že z naročilom pošlje, pridene naj še 20 vin. za pošto.

Zahvala.

Zahvaljujemo se tem potom vsem sožalnikom, ki so v tako obilnem številu spremili k večnemu počitku našo preljubljeno hčerko oziroma sestro, gospodično

Otilijo Savelli.

Posebno pa se zahvaljujemo preč. g. župniku B. Grči, ki je pokojnico ves čas njene dolge bolezni obiskoval, tolažil in ji podeljeval sv. zakramente ob vsaki uri in drugi č. duhovščini, ki jo je spremljala k večnemu počitku. Zahvaljujemo se tudi g. Ant. pl. Monariju za tolažbo v času njene bolezni in za udeležbo pri pogrebu. Dalje se zahvaljujemo za udeležbo tudi vsemu učiteljskemu osebju iz Sempasa in iz Ozeljana, c. kr. žandarmeriji, sorodnikom in vsem onim, koji so prišli iz drugih krajev vkljub slabemu vremenu. — Ponovno: Hvala vsem! Bog plačaj!

Žalujoča družina Savelli.

Sempas, dne 11. febr. 1904.

Zahvala.

Globoko ganjeni vsled obilih dokazov sočutja, izrekamo tem potom našo najsrčnejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ter vsem onim, kateri so spremili našo nepozabno

Marico

k večnemu počitku.

Srčna hvala preč. duhovščini, posebno preč. gosp. vikarju Tončič-u, ker je pokojnico zadnje čase, zlasti zadnje trenutke tako lepo tolažil, enako preč. duhovščini v Rihemberku, sosebno preč. gosp. župniku za ginljiv govor.

Zahvaljujemo se g. dr. Baderju, ker se je ves čas dolge bolezni ter sosebno zadnje dni trudil jej pomagati, ter ji lajšati bolečine.

Zahvaljujemo se gg. pevcem goriškim kakor rihemberškim, onim, kateri so proti naši izrečni prošnji blagohotno darovali vence, sploh vsem, kateri so nam na kateri koli način v teh dneh žalosti lepšali neizmerno bôl. — Bog vrni vsem!

Priporočamo blago pokojnico v pobožno molitev.

V Gorici, 12. febr. 1904.

Žalujoča rodbina Pečenko.

Anton Kuštrin

Gospodski ulic. h. št. 25,

priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva,

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica, priloga p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, ter na novo otvoreno

podružnico

na voglu prišedši od Soškega mosta proti Gorici v hiši g. Fogarja h. št. 42.

V delavnici se izdelujejo vsa v sodarsko in kolarsko stroko spadajoča dela, in postrežba z lesom po najnižji ceni. —

Gostilna

„pri Žagarju“

tik nove postaje
na Blančah,

toči

vedro naravna domača črna in bela vina. Kukurjica je preskrbljena vedno z gorkimi in mrzlimi jedili. Cene zmerne.

Priloga se za obilen obisk iz mesta in dežele.

Odda se v najem

velika soba

s prostim vhodom

v ulici Morelli hšt. 32, II. nadstr.

Mnogo denarja!

od 800 K na mesec zamore vsako zaslužiti lahko, pošteno, brez stroškov in posebnega znanja. Pošlje naj takoj svoj naslov pod E 1095 na: Annoncen-Abtheilung des

„Merkur“, Mannheim, Meerfeldstrasse št. 44.

Pri svetem Antonu Padovanskem

NOVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira planet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in nešteto nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic, kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, prilogačljivih posebno za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezenja (ricami) najfinejša za zastave, pregrinjala i. dr.

Poravnava se vsakovrstne stvari za ceno, pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in ne nadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni. Posebno odstranjujejo trganje po kosteh, nogah in rokah ter ozdravijo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar in izmeček, odpravijo nadiho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženejo velike in male gliste ter bolečine po teh provzročene.

Tudi delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter „koliko“ in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in od te izvirajoče boleti.

Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in „madroni“, in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

Dobivajo se samo v „Mestni lekarni v Zagrebu“. Naročuje se edino in točno le pod naslovom:

„Mestna lekarna“, Zagreb, Markov Trg št. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat (12 steklenic) se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franko na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic)	K 4- h	4 ducat (48 steklenic)	K 14-60 h
2 „ (24 „)	„ 8- „	5 „ (60 „)	„ 17- „
3 „ (36 „)	„ 11- „		

Priznanih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so s posebnim uspehom

uporabljali kapljice sv. Marka, ter poponoma ozdravili: Iv. Barentinčič, učitelj Janko Kišur, kr. nadlogar; Štefan Barčič župnik; Ilija Manič, opančar; Sofija Vuhelič, šivilja; Jožef Seljančič, kmet itd. itd.

Mestna lekarna

Zagreb,

Markov trg št. 40, poleg cerkve sv. Marka.

Vstanovljena l. 1360.

Kapljice sv. Marka.

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode, modne barkente, in drugo manufakturno blago posebno za bližajoči se zimski čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorci najnovejše izbere se na zahtevanje pošiljajo brezplačno in poštne prosto.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta 19 — v Medjatovi hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

vsprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvonov proti poškodbi in
3. za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaji:
  - a) zavarovanje na doživetje in za smrt, jednostavna zavarovanja za slučaj smrti, na doto in rento, ljudska zavarovanja z mesečnim plačilom zavarovalnine po 50 vin., 1, 2, 3 in 4 K in daje po neprisljenih vlogah v oddelku „Rentna hranilnica“ deželne zavarovalnice zelo praktično starostno in rentno preskrbo;
  - b) zavarovanja proti vsakovrstnim nezgodam (telesnim poškodbam) in nezgodam na potovanju po suhem in na vodi ter jamstvena zavarovanja vsake vrste.

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri s vsako drugo zavarovalnico.

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov se proti proviziji nastavlja spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovalcem popolno varnost.

Svoji k svojim!

Rojaki Slovenci! Pristopajte k domači zavarovalnici!